

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quòd nos carnales in huius exilii cæcitate nati, puero in carcere nato, &
nutrito comparemur. xiiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BURCHARDI EPIS. VVORMAC.

ad cœlestem angelorum patriam, quandoque sine carnis morte transfret. Sic nanque immortalis est conditus, vt tamen si peccaret, & mori posset: & sic mortalis est conditus, vt si non peccaret, etiam non mori posset: atque ex merito liberi arbitrij beatitudinem illius regionis attingeret, in qua vel peccare, vel mori nō posset. Vbi igitur post redemptionis tempus, carnis morte interposita electi transeunt, illuc proculdubio parentes primi si in conditionis suę statu persistissent, etiam sine morte corporum transferri potuissent.

Quod nos carnales in huius exilij cœcitate nati, pueri in carcere nato, & nutrito comparemur.

Caput XIII.

Ex dialogo
Greg.

Postquam de paradisi gaudiis culpa exigente pulsus est primus humani generis parens, in huius exilij atque cœcitate, quam patimur erumnam venit: quia peccato extra semetipsum fusus, iam illa cœlestis patrię gaudia, quę prius contemplabatur, videre non potuit. Homo quippe in paradiso aslueuerat verbis Dei perfrui, & beatorum angelorum spiritibus cordis mundicia, & celsitudine visionis interesse, sed postquam huc cecidit, ab illo, quo implebatur, mētis lumine recessit. Ex cuius videlicet carne nos in huius exilij cœcitate nati, audimus quidem esse cœlestem patriam, audimus eius ciues angelos Dei, audimus eorundem angelorum socios spiritus iustorum perfectorum, sed carnales quique: quia illa inuisibilia scire non valent per experimentum, dubitant vtrum ne sit quod corporalibus oculis non vident. Quę nimirum dubieras primo parenti nostro esse non potuit: quia exclusus à paradisi gaudiis, hoc quod amisit, quoniam vidit, recolebat. Hi autem sentire vel recolere audita non possunt: quia eorum nullum sicut ille saltem de præterito experimentum tenent. Ac si enim prægnans mulier mittatur in carcerem, ibique puerum pariat, qui natus puer in carcere nutritur & crescat, cui si fortasse mater quę eum genuit, solem, lunam, stellas, montes & campos, volantes aues, currentes equos nominet, ille verò qui est in carcere natus & nutritus, nihil aliud quàm tenebras carceris sciat, & hæc quidem esse audiat, sed quia ea per experimentum non nouit, veraciter esse diffidat, ita in hac exilij sui cœcitate

nati homines, dum esse summa & inuisibilia audiunt, diffidunt an vera sint: quia sola hæc in quibus nati sunt, infima & visibilia nouerunt. Vnde factum est, ut ipse inuisibilium & visibilium creator, ad humani generis redemptionem vnigenitus patris veniret, & spiritum sanctum ad corda nostra mitteret, quatenus per eum viuificati crederemus, quæ hic scire per experimētum non possumus. Quotquot ergo hunc spiritum sanctum hæreditatis nostræ pignus accepimus: de vita inuisibilium nõ dubitemus. Quisquis autem in hac credulitate adhuc solidus non est, debet proculdubio maiorum dictis præbere fidem, eisq; iam per spiritum sanctum inuisibilium experimentum habentibus credere: quia stultus puer est si matrem ideo æstimet de luce mentiri, quia ipse nihil aliud quàm tenebras carceris agnouit.

Quod nullus per semetipsum bonus fieri possit.

Caput XV.

Neminem esse per semetipsum bonum, nisi participationem sui ille donet, qui solus est bonus. Nunquid nos de eorum post hæc rectum mentibus æstimemus, qui sibi se putant deberi quod boni sunt, nec illum considerant, cuius quotidie gratiam consequuntur, qui sine illo tantum se assequi posse confidunt?

*Ex decre.
Celesti.
papa.*

De eadem re. Cap. XVI.

Neminem etiam baptismatis gratia renouatum, idoneum esse ad superandas diaboli insidias, & ad euincendas carnis concupiscentias, nisi per quotianum adiutorium Dei, perseuerantiam bonæ conuersationis acceperit. Nam quanuis hominem redimeret à præteritis ille peccatis, tamen sciens iterum posse peccare, ad reparationem sibi quemadmodum posset illum & post ista corrigere, multa seruauit. Quotidiana præstat ille remedia. Quibus nisi freti confisiq; nitamur, nullatenus humanos vincere poterimus errores. Neesse est enim ut quò auxiliante vincamus, eò iterum non adiuuante vincamur.

*Ex decre.
eiusdem.*

De eadem re. Cap. XVII.

Quod ita Deus in cordibus hominũ, atq; in ipso libero operetur arbitrio, ut sancta cogitatio, piũ consiliũ,

*Ex decre.
eiusdem.*